

Arrest

nr. 151 569 van 1 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Portugese nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2015 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering van 19 augustus 2015 aan hem op dezelfde dag betekend.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. OVENEKE, die loco advocaat M. NDIKUMASABO verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 De eerste bestreden beslissing (bijlage 13*septies*) luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

ORDRE DE QUITTER LE TERRITOIRE AVEC MAINTIEN EN VUE D'ELOIGNEMENT

Bevel om het grondgebied te verlaten
Ordre de quitter le territoire

Aan de heer / mevrouw(1), die verklaart te heten(1):
Il est enjoint à Monsieur / Madame(1), qui déclare se nommer(1) :
Naam/nom: M. (...)
Voornaam/prénom: L. M. (...)
Geboortedatum/date de naissance: 24.08.1996
Geboorteplaats/lieu de naissance: ST DOMINIQUE
Nationaliteit/nationalité: Burundi

In voorkomend geval, en cas échéant ALIAS: .

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

de quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le territoire des Etats qui appliquent entièrement l'acquis de Schengen(2), sauf s'il possède les documents requis pour s'y rendre

REDEN VAN DE BESLISSING

EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten
- 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden

Artikel 74/14:

- artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken
- artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene maakte gebruik van niet geldige documenten. Een frauduleus verkregen Portugees paspoort en Portugese identiteitskaart.

PV nr HV.55.FW.110919/2015 van de luchtvaartpolitie Zaventem.

Betrokkene heeft geprobeerd om de Belgische Staat te misleiden. Betrokkene heeft gebruik gemaakt van een Portugese identiteitsdocumenten, met de intentie naar Bujumbura te reizen. Volgens het verslag (met nummer HV.55.FW.110919/2015) van de luchtvaartpolitie Zaventem, blijkt dat de Portugese identiteitsdocumenten frauduleus verkregen zijn.

Betrokkene gebruikte valse identiteitsdocumenten met de intentie naar Bujumbura te reizen.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de Belgische autoriteiten om zijn aanwezigheid te melden.

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres.

MOTIF DE LA DÉCISION

ET DE L'ABSENCE D'UN DÉLAI POUR QUITTER LE TERRITOIRE :

L'ordre de quitter le territoire est délivré en application de l'article / des articles suivant(s) de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et sur la base des faits et/ou constats suivants :

Article 7, alinea 1 :

- 1° s'il demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2
- 3° si, par son comportement, il est considéré comme pouvant compromettre l'ordre public

Article 74/14 :

- article 74/14 §3, 1°: il existe un risque de fuite
- article 74/14 §3, 3°: le ressortissant d'un pays tiers constitue un danger pour l'ordre public

L'intéressé n'est pas en possession d'un visa/titre de séjour valable au moment de son arrestation.

L'intéressé a fait usage des documents non valable. Un passeport portugais et une carte d'identité portugaise obtenu frauduleusement.

PV n° HV.55.FW.110919/2015 de la police Aéronautique de Zaventem.

L'intéressé a tenté de tromper l'Etat Belge. L'intéressé a fait usage des documents d'identité portugaise avec l' intention de se rendre au Bujumbura. Il a obtenu un passeport portugais et une carte d'identité portugaise obtenu frauduleusement.

Selon le rapport (n° HV.55.FW.110919/2015) de la police Aéronautique Zaventem, il s'avère que les documents d'identité portugaise ne sont pas valable.

L'intéressé a utilisé des faux documents d'identités avec l' intention de se rendre au Bujumbura.

L'intéressé n'a pas déclaré aux autorités belges sa présence sur le territoire.

L'intéressé n'a pas d'adresse fixe ou connue en Belgique.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen², om de volgende reden :

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum/verblijfsvergunning. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Betrokkene maakte gebruik van niet geldige documenten. Een frauduleus verkregen Portugees paspoort en Portugese identiteitskaart.

PV nr HV.55.FW.110919/2015 van de luchtvaartpolitie Zaventem.

Betrokkene heeft geprobeerd om de Belgische Staat te misleiden. Betrokkene heeft gebruik gemaakt van een Portugese identiteitsdocumenten, met de intentie naar Bujumbura te reizen. Volgens het verslag (met nummer HV.55.FW.110919/2015) van de luchtvaartpolitie Zaventem, blijkt dat de Portugese identiteitsdocumenten frauduleus verkregen zijn.

Betrokkene gebruikte valse identiteitsdocumenten met de intentie naar Bujumbura te reizen.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de Belgische autoriteiten om zijn aanwezigheid te melden.

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres.

Reconduite à la frontière

MOTIF DE LA DECISION :

En application de l'article 7, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, il est nécessaire de faire ramener sans délai l'intéressé à la frontière, à l'exception des frontières des Etats qui appliquent entièrement l'acquis de Schengen(2) pour le motif suivant :

L'intéressé réside sur le territoire des Etats Schengen sans visa / sans permis de séjour valable. Il ne respecte pas la réglementation en vigueur. Il est donc peu probable qu'il obtempère à un ordre de quitter le territoire qui lui serait notifié.

L'intéressé a fait usage des documents non valable. Un passeport portugais et une carte d'identité portugaise obtenu frauduleusement.

PV n° HV.55.FW.110919/2015 de la police Aéronautique de Zaventem.

L'intéressé a tenté de tromper l'Etat Belge. L'intéressé a fait usage des documents d'identité portugaise avec l' intention de se rendre au Bujumbura. Il a obtenu un passeport portugais et une carte d'identité portugaise obtenu frauduleusement.

Selon le rapport (n° HV.55.FW.110919/2015) de la police Aéronautique Zaventem, il s'avère que les documents d'identité portugaise ne sont pas valable.

L'intéressé a utilisé des faux documents d'identités avec l' intention de se rendre au Bujumbura.

L'intéressé n'a pas déclaré aux autorités belges sa présence sur le territoire.

L'intéressé n'a pas d'adresse fixe ou connue en Belgique.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten :

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Bujumbura/om de overname te vragen aan (land). Mocht de overname door (land) niet mogelijk zijn, om hem/haar aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming (land).

Betrokkene maakte gebruik van niet geldige documenten. Een frauduleus verkregen Portugees paspoort en Portugese identiteitskaart.

PV nr HV.55.FW.110919/2015 van de luchtvaartpolitie Zaventem.

Betrokkene heeft geprobeerd om de Belgische Staat te misleiden. Betrokkene heeft gebruik gemaakt van een Portugese identiteitsdocumenten, met de intentie naar Bujumbura te reizen. Volgens het verslag (met nummer HV.55.FW.110919/2015) van de luchtvaartpolitie Zaventem, blijkt dat de Portugese identiteitsdocumenten frauduleus verkregen zijn.

Betrokkene gebruikte valse identiteitsdocumenten met de intentie naar Bujumbura te reizen.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de Belgische autoriteiten om zijn aanwezigheid te melden.

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Maintien

MOTIF DE LA DECISION :

En application de l'article 7, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, l'intéressé doit être détenu sur base du fait que l'exécution de sa remise à la frontière ne peut être effectuée immédiatement et sur base des faits suivants :

Il y a lieu de maintenir l'intéressé à la disposition de l'Office des Etrangers dans le but de le faire embarquer à bord du prochain vol à destination du Burundi/ de demander sa reprise à la/au (pays) et si ce n'est pas possible, de le/la faire embarquer à bord du prochain vol à destination du (pays).

L'intéressé a fait usage des documents non valable. Un passeport portugais et une carte d'identité portugaise obtenu frauduleusement.

PV n° HV.55.FW.110919/2015 de la police Aéronautique de Zaventem.

L'intéressé a tenté de tromper l'Etat Belge. L'intéressé a fait usage des documents d'identité portugaise avec l' intention de se rendre au Bujumbura. Il a obtenu un passeport portugais et une carte d'identité portugaise obtenu frauduleusement.

Selon le rapport (n° HV.55.FW.110919/2015) de la police Aéronautique Zaventem, il s'avère que les documents d'identité portugaise ne sont pas valable.

L'intéressé doit être écroué car il existe un risque de fuite :
L'intéressé a utilisé des faux documents d'identités avec l'intention de se rendre au Bujumbura.
L'intéressé n'a pas déclaré aux autorités belges sa présence sur le territoire.
L'intéressé n'a pas d'adresse fixe ou connue en Belgique.

Etant donné ce qui précède, il y a lieu de conclure que l'intéressé n'a pas la volonté de respecter les décisions administratives prises à son égard et qu'il risque donc de se soustraire aux autorités compétentes. De ce fait le maintien à la disposition l'Office des Etrangers s'impose."

1.2 De tweede bestreden beslissing (bijlage 13sexies) luidt als volgt:

"INREISVERBOD - INTERDICTION D'ENTREE

Aan de heer / mevrouw⁽¹⁾, die verklaart te heten⁽¹⁾ - A Monsieur / Madame⁽¹⁾, qui déclare se nommer⁽¹⁾ :

Naam/nom: M. (...)

Voornaam/prénom: L. M. (...)

Geboortedatum/date de naissance: 24.08.1996

Geboorteplaats/lieu de naissance: ST DOMINIQUE

Nationaliteit/nationalité: Burundi

wordt inreisverbod voor 4 jaar opgelegd, - une interdiction d'entrée d'une durée de 4 ans est imposée, voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen⁽²⁾, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

sur le territoire belge ainsi que le territoire des Etats qui appliquent entièrement l'acquis de Schengen⁽²⁾, sauf s'il possède les documents requis pour s'y rendre.

De beslissing tot verwijdering van 19.08.2015 gaat gepaard met dit inreisverbod. / Aan de betrokkene werd een beslissing tot verwijdering betekend op ⁽²⁾

La décision d'éloignement du 19.08.2015 est assortie de cette interdiction d'entrée. / Une décision d'éloignement a été notifiée à l'intéressé(e) le ⁽¹⁾

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

■ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan

Betrokkene maakte gebruik van niet geldige documenten. Een frauduleus verkregen Portugees paspoort en Portugese identiteitskaart. PV nr HV.55.FW.110919/2015 van de luchtvaartpolitie Zaventem. Betrokkene gebruikte valse identiteitsdocumenten met de intentie naar Bujumbura te reizen. Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de Belgische autoriteiten om zijn aanwezigheid te melden. Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres.

Betrokkene heeft geprobeerd om de Belgische Staat te misleiden. Betrokkene heeft gebruik gemaakt van een Portugese identiteitsdocumenten, met de intentie naar Bujumbura te reizen. Volgens het verslag (met nummer HV.55.FW.110919/2015) van de luchtvaartpolitie Zaventem, blijkt dat de Portugese identiteitsdocumenten frauduleus verkregen zijn.

Het is daarom dat een inreisverbod van 4 jaar wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van vier jaar:

Overeenkomstig artikel 74/11, §1, 3° alinea van de Wet 15/12/1980 heeft:

■ de onderdaan van een derde land fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en geprobeerd om de Belgische Staat te misleiden ten einde naar Bujumbura te reizen. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en de poging tot fraude, is een inreisverbod van 4 jaar proportioneel.

MOTIF DE LA DECISION :

L'interdiction d'entrée est délivrée en application de l'article mentionné ci-dessous de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et sur la base des faits suivants:

Article 74/11, § 1er, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980, la décision d'éloignement est assortie d'une interdiction d'entrée, parce que:

■ 1° aucun délai n'est accordé pour le départ volontaire

L'intéressé a fait usage des documents non valable. Un passeport portugais et une carte d'identité portugaise obtenu frauduleusement. PV n° HV.55.FW.110919/2015 de la police Aéronautique de Zaventem. L'intéressé a utilisé des faux documents d'identités avec l'intention de se rendre au Bujumbura. L'intéressé n'a pas déclaré aux autorités belges sa présence sur le territoire. L'intéressé n'a pas d'adresse fixe ou connue en Belgique.

L'intéressée a tenté de tromper l'Etat Belge. L'intéressé a fait usage des documents d'identité portugaise avec l'intention de se rendre au Bujumbura. Il a obtenu un passeport portugais et une carte d'identité portugaise obtenu frauduleusement.

Selon le rapport (n° HV.55.FW.110919/2015) de la police Aéronautique Zaventem, il s'avère que les documents d'identité portugaise ne sont pas valable.

C'est pourquoi une interdiction d'entrée de 4 ans lui est imposée.

La décision d'éloignement est assortie d'une interdiction d'entrée de quatre, parce que:

Article 74/11, §1, alinéa 3 de la Loi du 15/12/1980:

■ le/la ressortissant(e) d'un pays tiers a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, afin d'être admis au séjour ou de maintenir son droit de séjour.

L'intéressé n'a pas hésité à résider illégalement sur le territoire belge et à tenter de tromper l'Etat Belge avec l'intention de se rendre au Bujumbura. Considérant l'ensemble de ces éléments, l'intérêt du contrôle de l'immigration et la tentative de fraude avérée de l'intéressé, une interdiction d'entrée de 4 ans n'est pas disproportionnée."

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Over de ontvankelijkheid

2.1.1. De eerste bestreden akte (bijlage 13septies) houdt onder meer een maatregel van vrijheidsberoving in zoals bedoeld in artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Voormeld wetsartikel luidt als volgt:

"De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen (...) 7, (...) kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen."

Artikel 72, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de vreemdelingenwet -, niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen in zoverre het de bedoeling zou zijn om ook de maatregelen tot vrijheidsberoving aan te vechten (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470).

Voor zover de verzoeker zich met de onderhavige vordering aldus zou richten tegen de beslissing tot vasthouding die in de bestreden bijlage 13septies vervat zit, dient te worden opgemerkt dat de Raad dienaangaande onbevoegd is bij gebrek aan rechtsmacht.

De vordering is niet ontvankelijk voor zover ze gericht is tegen de beslissing tot vasthouding.

2.1.2. Inzake het aangevochten inreisverbod

Artikel 39/82 § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

"Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen

gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Te deze wordt vastgesteld dat het inreisverbod (bijlage 13sexies) geen verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel betreft. Het betreft een beslissing die gepaard gaat met een beslissing tot verwijdering (cf. 74/11 §1, tweede lid van de vreemdelingenwet).

Het inreisverbod is geen verwijderingsmaatregel waarvan de uitvoering bij uiterst dringende noodzakelijkheid krachtens artikel 39/82 § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet kan worden geschorst. Overeenkomstig artikel 39/82 § 4 van de vreemdelingenwet is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorbehouden voor de gevallen waar er sprake is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel.

In de mate dat voorliggend verzoekschrift gericht is tegen het inreisverbod – de tweede bestreden beslissing – is het onontvankelijk.

2.2. De drie cumulatieve voorwaarden

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Verder wordt in paragraaf 4, tweede lid van diezelfde bepaling gesteld:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.3. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringend karakter

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

Artikel 43, § 1, eerste lid van het PR RvV bepaalt:

“Als de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, dan bevat de vordering tot schorsing bedoeld in artikel 32 de in artikel 32 bepaalde gegevens alsook een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.”

Het uiterst dringend karakter wordt in de nota met opmerkingen niet betwist. *In casu* bevindt de verzoeker zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de vreemdelingenwet. In dit

geval wordt het uiterst dringende karakter van de vordering tegen de bestreden verwijderingsmaatregel wettelijk vermoed.

Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast.

2.4. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.4.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Wanneer op basis van de uiteenzetting van de middelen, het voor ieder weldenkend mens zonder meer duidelijk is, dat de verzoekende partij een schending van een bepaling van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te New York op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) heeft willen aanvoeren, mag het niet nauwkeurig of verkeerd vermelden door de verzoekende partij van de door haar geschonden geachte verdragsbepaling geen drempel zijn voor de Raad om niet over te gaan tot een beoordeling van de verdedigbare grief.

Ten einde in overeenstemming te zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM, is de Raad in het raam van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gehouden tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief op grond waarvan redenen bestaan om te geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen een van de rechten gewaarborgd door het EVRM, zonder dat dit evenwel tot een positief resultaat moet leiden. De draagwijdte van de verplichting dat artikel 13 van het EVRM op de Staat doet wegen, varieert volgens de aard van de grief van de verzoekende partij (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 289 en 293; EHRM 5 februari 2002, Čonka/ België, § 75). De verzoekende partij moet in het verzoekschrift een verdedigbare grief aanvoeren, hetgeen inhoudt dat zij op aannemelijke wijze kan aanvoeren dat zij geschaad is in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM (vaste rechtspraak EHRM: zie bv. EHRM 25 maart 1983, Silver en cons./Verenigd Koninkrijk, § 113). Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken door het *prima facie* karakter ervan. Dit *prima facie* onderzoek van de door de verzoekende partij aangevoerde verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het EVRM, moet, zoals gesteld, verzoenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

De Raad doet overeenkomstig artikel 39/82, § 4, vierde lid van de vreemdelingenwet een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, en inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het EVRM.

2.4.2. Het onderzoek betreffende deze voorwaarde

Verzoeker voert onder meer een schending aan van artikel 3 EVRM en licht deze schending als volgt toe: *“La partie adverse renvoie le requérant vers le Burundi. Or, ce pays est dans une situation de crise sur le plan politique et sécuritaire. Cela est de notoriété publique. Envoyer une personne vers un tel pays revient à l'exposer à la mort ou à un traitement inhumain et/ou inhumain en violation des articles 2 et 3 de la CEDH. C'est inimaginable de réserver un tel traitement à un citoyen européen. S'il y a un doute sur cette citoyenneté, le minimum est d'attendre les résultats des investigations faites par les autorités compétentes indiquées ci-haut. Lorsqu'un citoyen européen qui voyage dans un tel est détenteur de son passeport européen, il peut demander la protection des autorités de l'ambassade de son pays ou de l'ambassade représentante. Lui retirer le passeport revient à lui retirer cette protection.”*

Nog daargelaten de vaststelling dat verzoeker zich - met betrekking tot zijn stelling dat Burundi zich in een crisissituatie bevindt zowel op politiek vlak als op het gebied van veiligheid - beperkt tot blote beweringen die geenszins gestaafd noch ondersteund worden door concrete elementen stelt, de Raad vast dat verzoeker op het ogenblik dat hij in de luchthaven van Zaventem werd tegengehouden nadat werd vastgesteld dat hij gebruik maakte van valse identiteitsdocumenten, zelf verklaarde dat hij de intentie had om naar Bujumbura te reizen. Ook in zijn verzoekschrift bevestigt verzoeker: *“En date du 19/08/2015, le requérant se présente à l'aéroport de Bruxelles en vue de voyager vers le Burundi pour prendre part à une fête de mariage pendant une semaine et revenir au Portugal. Il est porteur d'un passeport portugais. Il réside en effet au Portugal avec ses parents à Lisbonne. (...)”*

Verzoekers bewering dat een terugleiding naar Burundi een schending van artikel 3 EVRM zou opleveren staat haaks op en is bijgevolg onverenigbaar met zijn verklaringen dat hij de intentie had naar dat land te reizen om er een huwelijksfeest bij te wonen. Een schending van artikel 3 EVRM is geenszins aangetoond.

2.5. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

2.5.1. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.5.2. Met betrekking tot de derde voorwaarde beperkt verzoeker zich in zijn verzoekschrift op zeer summiere wijze tot de verklaring dat hij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou ondervinden in geval van een terugleiding naar Burundi, een land in oorlog. Zoals *sub 2.4.2.* reeds werd uiteengezet weze herhaald dat verzoeker met zijn betoog voorbijgaat aan het feit dat hij zich op 19 augustus 2015 naar de luchthaven van Zaventem had begeven teneinde er een vlucht naar Bujumbura (Burundi) te nemen om aldaar een huwelijksfeest bij te wonen. In de mate verzoeker nog verwijst naar zijn voorgehouden Portugese nationaliteit dient te worden benadrukt dat het determinerend motief uit de bestreden beslissing de vaststelling is dat verzoeker heeft gebruik gemaakt van een frauduleus verkregen Portugees paspoort en identiteitskaart, zodat zijn Portugese nationaliteit geenszins is aangetoond. Dit geldt des te meer nu verzoeker dienaangaande geen andere documenten bijbrengt doch zich louter beperkt tot de blote bewering volgens dewelke zijn familie in Portugal hierover in contact zou zijn met de Portugese ambassade in Brussel. De vaststelling dat er geen sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend vijftiendor:

mevr. A. VAN ISACKER,

Wvd. Voorzitter, Rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. J. GHEYLE,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. GHEYLE

A. VAN ISACKER